

ច្បាប់

ស្តីពី

សញ្ជាតិ

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកម/១០៩៦/៣០

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ

រាជធានីភ្នំពេញ ឧកតោសុជាត ចិន្តាភិច្ឆន្ទ អគ្គមហាបុរសរតន៍ និងរាជក្រុម

ឧបសគ្គ	
លេខ...៧៤.....	ចុះថ្ងៃទី...០១...ខែសីហា...២០១២
ចូល	បញ្ជូនទៅ.....

អនុវត្តន៍យោងតាមរាជក្រឹត្យ បទបញ្ជា បទប្បញ្ញត្តិ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.៤៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ស្តីពីការតែសម្របសមាសកាពររដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការតែសម្របសមាសកាពររដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកម.០១៩៦.០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសនៃការប្រកាស

ច្បាប់ស្តីពី សញ្ជាតិ ដែលរៀបរយបាននៅក្នុងកាលបរិច្ឆេទទី២០ សីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ គោលបំណង ប្រព្រឹត្តទៅ ទិវិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់សញ្ជាតិខ្មែរ ចំពោះជនដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ ដែលរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅបរទេស ។

មាត្រា ២.-

ជនណាមានសញ្ជាតិខ្មែរ ជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ។
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមិនអាចត្រូវបានដកសញ្ជាតិ និរទេសឬចាប់បញ្ជូនខ្លួនទៅឱ្យប្រទេសក្រៅ ណាមួយឡើយ លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។

មាត្រា ៣.-

- ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ដែលកំពុងរស់នៅឯបរទេស ៖
- ១- ត្រូវបានរដ្ឋគាំពារតាមគ្រប់មធ្យោបាយការទូត
 - ២- មិនអាចចាត់បង់សញ្ជាតិដោយឯងឯង ។

ជំពូកទី ២
សញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត

មាត្រា ៤.-

- ១- ត្រូវបានសញ្ជាតិខ្មែរ ទោះបីកើតនៅទីណាក៏ដោយ ៖
- កូនមានខាន់ស្នាដែលកើតមកពីឪពុកឬម្តាយមានសញ្ជាតិខ្មែរឬ
 - កូនឥតខាន់ស្នាដែលកើតមកពីឪពុកឬម្តាយមានសញ្ជាតិខ្មែរទទួលស្គាល់ឬ
 - កូនដែលឪពុក ម្តាយមិនទទួលស្គាល់ កាលបើតុលាការបានចេញសាលក្រមថា កូននោះពិតជាកើតពីឪពុកឬម្តាយដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ។
- ២- ត្រូវបានសញ្ជាតិខ្មែរ ដោយកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ៖
- ក- កូនដែលកើតពីឪពុកនិងម្តាយបរទេស ដែលកើតនិងរស់នៅស្របច្បាប់ក្នុងព្រះ រាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
 - ខ- កូនដែលកើតពីឪពុក ម្តាយមិនស្គាល់ និងកូនទើបនឹងកើតដែលគេរើសបាននៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវចាត់ទុកថាកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែរ ។

ជំពូកទី ៣

សញ្ញាតិខ្មែរដោយអាណាហ៍ពិពាហ៍

មាត្រា ៥.-

ស្ត្រីឬបុរសបរទេសដែលយកប្តីឬប្រពន្ធខ្មែរ ដោយបានរៀបអាណាហ៍ពិពាហ៍ អាចទាមទារសញ្ញាតិខ្មែរបាន លុះណាតែស្ត្រីឬបុរសនោះរស់នៅជាមួយគ្នារយៈពេលបីឆ្នាំ ក្រោយពេលចុះសំបុត្រអាណាហ៍ពិពាហ៍ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការទាមទារសញ្ញាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។
ការផ្តល់សញ្ញាតិខ្មែរ តាមករណីទាមទារសញ្ញាតិ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៦.-

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមិនចាត់សញ្ញាតិខ្មែរ ដោយសារការរៀបអាណាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយជនបរទេសទេ ។

ជំពូកទី ៤

សញ្ញាតិបដិសកម្ម

មាត្រា ៧.-

ជនបរទេសអាចសុំចូលសញ្ញាតិខ្មែរបាន ដោយសញ្ញាតិបដិសកម្ម ។
សញ្ញាតិបដិសកម្មមិនមែនជាសិទ្ធិរបស់អ្នកស្នើសុំឡើយ គឺជាការអនុគ្រោះរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតែប៉ុណ្ណោះ ។ នោះក្នុងប្រការណាក៏ដោយ ពាក្យសុំនោះអាចត្រូវបដិសេធចោលបានតាមអំណាចធនាធុសិទ្ធិ ។

មាត្រា ៨.-

ជនបរទេសដែលអាចសុំសញ្ញាតិបដិសកម្មបាន ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ ៖

- ១- មានលិខិតបញ្ជាក់ថាមានគំនិតមារយាទនិងសីលធម៌ល្អ ដែលចេញឱ្យដោយមេឃុំឬចៅសង្កាត់នៃទីលំនៅរបស់ខ្លួន
- ២- មានលិខិតជ្រើសរើសទោសបញ្ជាក់ថា ពុំដែលមានទោសពីបទព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ
- ៣- មានលិខិតបញ្ជាក់ថា ជននោះមានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយស្នាក់នៅជាប់ចំនួនប្រាំពីរឆ្នាំ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលប័ណ្ណស្នាក់នៅ ដែលចេញឱ្យក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍
- ៤- មានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពេលដាក់ពាក្យសុំសញ្ញាតិបដិសកម្ម
- ៥- ចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ចេះអក្សរខ្មែរ និងយល់ពីប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរខ្លះៗ ហើយប្រញាញកស្តុកស្តម្ភច្បាស់ថាខ្លួនរកចរនាំនៅក្នុងសង្គមខ្មែរ បានដោយសុខដុម ព្រមទាំងទទួលបានការអប់រំទំនៀមទម្លាប់និងប្រពៃណីល្អរបស់ខ្មែរ
- ៦- មានបញ្ញា និងកាយសម្បទាដែលមិននាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬនាំឱ្យមានបន្ទុកដល់ជាតិ ។

(២)

មាត្រា ៩.-

ចំពោះជនបរទេសណាដែលកើតក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រយៈពេលស្នាក់នៅជាប់ចំនួន ៤០ ថ្ងៃ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបន្ថយមកនៅ ០៥ ថ្ងៃ ។

មាត្រា ១០.-

ចំពោះជនបរទេសណាដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យវិនិយោគពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា ហើយដែលបានអនុវត្តគម្រោងជាក់ស្តែងចំណាយទុនចំនួនចាប់ពីមួយពាន់ពីររយហាសិបលានរៀល (១.២៥០.០០០.០០០ រៀល) ឡើងទៅ រយៈពេលស្នាក់នៅដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានលើកលែង ។

មាត្រា ១១.-

ចំពោះជនបរទេសណាដែលពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា តែបាន ទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហើយដែលបានចំណាយទុនវិនិយោគចាប់ពីចំនួនមួយពាន់ពីររយហា សិបលានរៀល (១.២៥០.០០០.០០០ រៀល) ឡើងទៅ រយៈពេលស្នាក់នៅដែលមានចែងក្នុង ចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានលើកលែង ។

មាត្រា ១២.-

ជនបរទេសណាដែលបានធ្វើអំណោយជាប្រាក់ដល់ថវិកាជាតិចាប់ពីមួយពាន់លានរៀល (១.០០០.០០០.០០០ រៀល) ឡើងទៅ សំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ដល់ការស្តារនិងរកស៊ីសេដ្ឋកិច្ចនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនបរទេសនោះអាចធ្វើពាក្យសុំចូលសញ្ជាតិខ្មែរបាន ក្នុងករណីដែលជននោះ បានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ១, ២, ៥ ៥ និង ៥ ៦ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៣.-

ជនបរទេសដែលបានបង្ហាញនូវកសិកម្មជាច្រើនបានផ្តល់គុណសម្បត្តិពិសេស ឬថ្វីដៃពិសេស អ្វីមួយជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចធ្វើពាក្យសុំចូលសញ្ជាតិខ្មែរបានដោយពុំចាំបាច់បំពេញ លក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៤.-

ជនបរទេសដែលមានសហព័ទ្ធបុត្រូនដែលមានអាយុកំណើតជាង ១៨ ឆ្នាំ ដែលមានបំណងសុំ សញ្ជាតិខ្មែរ អាចសុំសញ្ជាតិខ្មែរបានដោយឡែក ។

មាត្រា ១៥.-

ជនបរទេសអាចសុំប្តូរថ្នាក់លើឈ្មោះជាខ្មែរបាន ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវសរសេរច្បាប់ឈ្មោះនោះ ក្នុងពាក្យសុំសញ្ជាតិខ្មែររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៦.-

សញ្ជាតិខ្មែរដែលផ្តល់ដល់ចំពោះជនណាម្នាក់ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។ បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការសុំសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយរក្សាទុកក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៧.-

ជនដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលជាសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវធ្វើសម្បទានៅចំពោះមុខតុលាការកំពូល ។
ខ្លឹមសារនៃសម្បទានេះមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ការចាត់សញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា ១៨.-

ជនណាដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរហើយមានអាយុ ១៨ឆ្នាំយ៉ាងតិច អាចសុំលះបង់
សញ្ជាតិខ្មែរបាន ក្នុងករណីដែលជននោះមានសញ្ជាតិមួយផ្សេងទៀត និងដោយឆ្លងការបង្ខិតបង្ខំ ។
នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌនៃការសុំលះបង់សញ្ជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៦

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៩.-

មានតែប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទេ ទើបមានសិទ្ធិទទួលនិងកាន់កាប់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ
និងលិខិតឆ្លងដែននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២០.-

ជនមិនមែនជាខ្មែរ ដែលកាន់កាប់និងប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរឬលិខិតឆ្លងដែន
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២១.-

ជនណាដែលក្លែង ធ្វើការកោសលុប សរសេរត្រួតឬឱ្យគេធ្វើឱ្យសរសេរឈ្មោះក្លែងក្លាយ
នៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរឬលិខិតឆ្លងដែននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬមួយប្រើប្រាស់ឯកសារ
ទាំងនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២២.-

មន្ត្រី ភ្នាក់ងាររាជការឬជនណាដែលសមគំនិត ជួយលាក់ចំបង ឬផ្តល់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ
សញ្ជាតិខ្មែរឬលិខិតឆ្លងដែនឱ្យជនណាម្នាក់ដែលឆ្លងសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងជនដែលកាន់
អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬលិខិតឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០និងមាត្រា ២១
នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៣.-

បទបញ្ញត្តិទាំងទឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ស. ហេង

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងទី២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងព្រះរាជកិច្ច

ស. ខេង *ហុកក្រី*

ស.ខេង ឃុំ ហុកក្រី

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

ហ៊ុន សែន